

MIRCEA DINESCU, PREMIAT ÎN OLANDA ȘI EDITAT LA MOSCOVA

De două decenii, biografia lui Mircea Dinescu și exegezele poeziei sale sunt spații tulburate de interese mai mult sau mai puțin vădite.

„Cazul Dinescu” în fenomenologia dictatură ceaușistă-democrație originală stă în puterea cercetărilor viitorului. În 1989, după cum dovedesc documentele păstrate la Budapesta din arhiva Radio Europa Liberă, Mircea Dinescu era contra-punctul numelui Ceaușescu. Ne limităm în cele ce urmează la reprezentarea și publicitatea ce i-o făcea postul din München cu observația că în „cazul Dinescu” din 89, românii nu aveau reprezentarea alternativă a discursului oficial. Poetul fusese scos din viața publică de la finele lui 1988, când acordase presei sovietice un interviu critic la adresa politicii lui Ceaușescu. Moment descris astfel de Sorin Alexandrescu în prefața volumului „Moartea citește ziarul” (Cartea Românească, 1990): „În 1988, Mircea Dinescu trece Rubiconul, părăsindu-și rezervația eticului și a ficțiunii și intră în lumea politicului. Declarațiile de la Radio Moscova și de la congresul de la Berlin sunt acțiuni, fapte politice, și nu literare”.

Umor și disperare

Reproducem cronologia momentelor care au făcut din Mircea Dinescu o emblemă a disidenței românești din aceeași prefață scrisă de profesorul Sorin Alexandrescu: „Pe 14 martie, stând la masă cu Dan Deșliu în restaurantul Uniunii, ei înțeleg că o misterioasă farfurie conține aparatul electronic de înregistrare a discuției. Dinescu scrie o scrisoare de protest, un superb pamflet în același timp, președintelui Uniunii Scriitorilor. Acesta nu-i apreciază umorul. Pe 14 martie, Dinescu este concediat

În prezidiu: poetul Mircea Dinescu, criticul Eugen Simion, romancierul Marin Preda... FOTO: Ion Cucu

din redacția României Literare pentru motivul că ar întreține relații prietenești cu ambasade occidentale, fără acordul prealabil al Uniunii. (...) 17 martie: Libération publică un interviu luat lui Dinescu, un rechizitoriu al sistemului din România. Autorul este pedepsit cu arest la domiciliu, izolat complet de lumea exterioară. Se produce însă un fapt neașteptat: mai mulți scriitori de vază ai României scriu la 9 aprilie aceluiași președinte al Uniunii Scriitorilor o scrisoare în care-i cer să-l apere pe colegul lor comun. (...) 10 aprilie: peste 60 de scriitori români în exil se declară solidari cu Dinescu și cu ceilalți scriitori români protestatari (...) 21 aprilie: poeme de

Dinescu sunt publicate în Basarabia. 2 mai: ambasadorul Marii Britanii protestează împotriva interdicției de a-l vizita pe Dinescu acasă. 21 iunie: Dinescu primește premiul festivalului internațional de poezie de la Rotterdam. 22 iunie: Dinescu scrie o nouă scrisoare de protest președintelui Uniunii, în care umorul face loc disperării. Până la capătul anului, în reviste literare din Franța și Germania vor apărea des poeme de Mircea Dinescu. La Radio Europa Liberă a fost evocat aproape seară de seară. Primele sevențe „libere” ale TVR 1-au avut în prim-plan pe Dinescu: „Mircea, fă-te că lucrezi”, îl îndemna actorul Ion Caramitru în miezul lui 22 decembrie 1989.

Lumina de la Răsărit

„Moartea citește ziarul”, volum alcătuit din 43 de poeme, are o singură istorie. Propus spre editare în 1988, fusese refuzat. Precis nu vor ști nici istoricii de ce, căci dovezile birocratice ale arhivelor au fost distruse în acest caz. Cale liberă a speculațiilor s-a voit a fi lăsată și asupra vieții de poet interzis și obligat la domiciliu forțat: până acum nu s-a publicat nici o pagină din presupus volumul său dosar de Securitate din 1989. În România lui '89, „Moartea citește ziarul” fusese, probabil, cea mai știută carte de poezie.

(Continuare în pag. a II-a)

JURNALUL ZILEI

Românul Francisc Vastag a cucerit aurul la Campionatul mondial de box. La Montevideo s-au discutat planuri de cooperare economică între România și Uruguay. O nouă parte pentru sporturi de iarnă, dotată cu teheshi, la Aminoasa. Unitățile legumicole din țară raportau producții-record la ardei gras și la mazăre.

Comisie mixtă în Uruguay

La Montevideo (Uruguay) s-au desfășurat lucrările primei sesiuni a Comisiei mixte româno-

uruguayene. S-au analizat fluxurile comerciale și s-a vorbit despre dezvoltarea unei cooperări economice bilaterale. Șeful delegației române, Nicolae Andrei, adjunct al ministrului Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale a avut înțârniri de lucru la conducerea ministerelor relațiilor externe, economiei și finanțelor, industriei și energiei, turismului, transportului și lucrărilor publice.

(Continuare în pag. a II-a)

Seară de poezie la microfonul Europei Libere: „Moartea citește ziarul”

SALA DE JURĂ

Povestea Vorbei Nr. 676 de Virgil Ierunca (pt. Miercuri 14 iunie 1989).

I: La microfon: Virgil Ierunca

A: ... și Alain Paruit

I: Am spus-o în atâtea rânduri - dar politica nesăbuită a regimului de la București ne forțează să o repetăm mereu - orice manuscris refuzat în România la una din nenumăratele etape ale cenzurii riscă să devină exploziv în Occident. Odată publicată, o carte - oricât de îndrăzneț - ar fi conținutul poate juca, până la un punct, un rol - deloc defavorabil - pentru putere. Se poate spune în străinătate „uite că mai lasă să treacă și texte de adevăr. Uite că o minimă posibilitate de creație mai este îngăduită”. În schimb, manuscrisul interzis atrage atenția prin însăși refuzarea lui: când, în plus, autorul său mai este și în domiciliu forțat, când este izolat de semenii care pentru a nu-i contamina cu virusul libertății, când se vede scos din orice funcție - sau chiar amenințat cu excluderea din Uniunea Scriitorilor, protestele moti-

vate atrag atenția Occidentului asupra lui, puterea reacționând și făcând din el și din manuscrisele ce i-au fost refuzate, un adevărat „caz”. Astfel, asistăm azi, printre altele, la „cazul” Mircea Dinescu. Dacă ar fi fost publicat în țară, ultimul său volum de versuri „Moartea citește ziarul”, el ar fi pasionat bineînțeles pe cititorii români și ar fi interesat pe unii din străinătate. Cum însă cenzura din România a interzis morții să mai citească orice ziar, acest „ziar” al lui Mircea Dinescu pasionează de la Chișinău la Washington, de la Londra la Paris sau Budapesta, din Italia până-n Germania pe editori și pe gazetari. Din biroul unui astfel de editor ne-a sosit și nouă manuscrisul lui Mircea Dinescu. Vom reda aici cea mai mare parte din poemele acestui volum și pentru calitatea lor artistică, și pentru adevărul amar pe care îl exprimă, ca și în semn de omagiu și solidaritate față de scriitorul azi sechestrat chiar în propria lui țară.

Credem că este inutil să-l mai situăm pe Mircea Dinescu în pei-

sajul literar românesc. Toți criticii i-au apreciat opera. După o perioadă mai estetizată la început, Mircea Dinescu a făcut prin cele trei volume ale sale: „Proprietarul de poduri” (1976), „La Dispoziția dumneavoastră” (1979) și „Democrația naturii” (1981) un adevărat „pact cu realul”. Astăzi, realul este atât de ireal încât accentele sunt apăsate, necesare, urgente. De la asprimea tonului la disperarea sinelui, de la expresionismul reținut la expresia-limită. De aici și dezvoltarea acestui fapt - deloc divers - că „Moartea citește ziarul” este titlul însuși al cărții cenzurate în țară. Moartea domină întreg volumul în apariția ei hădă, desprinsă de orice predispoziție metafizică. Poetul nu cade în nici o speculație filosofică, ci doar constată, când înspăimântat, când polemic.

Să începem deci cu acest „Dans”, care n-are nimic din sintagma dansant-funebră a Evului Mediu, ci e contemporan cu un fel de Bizanț neaș:

(Continuare în pag. a III-a)

Beții cu pisica siameză

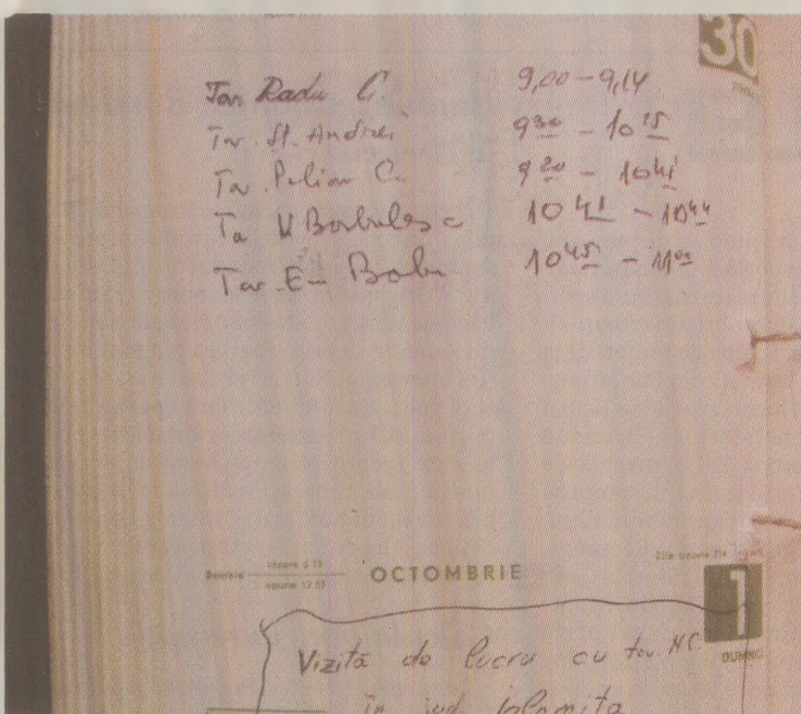
Școala noastră era sub îndrumarea unui tovarăș Todea, de la municipiu, strungar, ajuns polițist printr-o școală la fără frecvență, la „Ștefan Gheorghiu”. Simțeam un freacă de neliniște prin cancelaria în ziua când venea el. Profesorii erau mai nervoși, strigau la elevi în pauze, îi infundau cu note de patru, reclamațiile curgeau spre diriginți. Tămăș stătea liniștit în fotoliul din mijlocul cancelariei și vorbea despre pisica lui siameză. Avea o pisică alcoolică. El o învățase, punându-i sistematic pălincă în lapte, de pe când era pui. Mai

târziu asta făcuse dependență. Dacă nu-i dădea ceva de băut, cum simțea spray-ul de pe hainele tale, cum stătea pe tine. Când era trist, Tămăș pleca de la școală „mă duc să beau cu pisica, sunt sătul de voi”, și se ducea și bea imprevizibil. Todea avea o slăbiciune ieșită din complexul lui de strungar ajuns secretar cultural la municipiu: îi plăcea să fie laudat de profesori, iar Tămăș știa asta. „Tovarășe Tămăș, zicea Todea, vine Zoria Republicii. Ca profesor de istorie, trebuie să faceți o acțiune, tovarășe, la nivel de municipiu”. Tămăș începea să miorlăie ca pisica lui

alcoolică. „Tovarășe Todea, știți că eu vă stimez foarte mult. Dumneavoastră sunteți omul de viitor, un boșorog ca mine. Da, da, știu că v-am mai spus asta, dar v-o repet. Eu sunt un intelectual ramolit, tovarășu’ Todea, nu m-am călît la școala grea a muncii proletare ca dumneavoastră și mai am doar câțiva ani până la pensie. Conștiința mea a rămas mult în urma vieții social-economice, da’ nu pentru că nu vreau, ci pentru că nu mă mai ajută capul, tovarășu’ Todea.

(Continuare în pag. a II-a)

Agenda Elenei Ceaușescu

Neobișnuit a fost acel sfârșit de săptămână al Elenei Ceaușescu, cu program prelungit sâmbătă după-amiaza și program de duminică. Sâmbătă 30 septembrie, la ora 9:00, a intrat la Cabinetul 2 Constantin Radu, secretar al CC și membru al Comisiei Centrale de Revizie. A urmat Poliana Cristescu (orele 9:20-10:41). De față cu Poliana, Elena Ceaușescu a avut și o întrevedere cu Ștefan Andrei (între orele 9:30 și 10:15).

Cât pentru a-și saluta și întreba de noutăți cumnata a durat vizita lui Vasile Bărbulescu (10: 41-10:44). Un sfert de ceas l-a reținut apoi pe Emil Bobu (10:45-11:00).

Neconsemnată de Scinteia a fost vizita ei în Capitală cu Nicolae Ceaușescu (orele 11:00-12:10). S-a reținut pentru a continua seria ședințelor de lucru cu Bobu și cu Radu. Sâmbătă s-au intrunit iarăși la ora 12:20 și a intrat nu se știe când. Iar duminică, Tovarășă l-a însoțit pe Nicolae Ceaușescu într-o vizită de lucru în județul Ialomița.

În istoria partidului comunist din România, de la instaurarea sa la putere și până la sfârșitul ei, o singură femeie mai fusese atât de vizibilă și activă - Ana Pauker. Spre deosebire însă de Elena Ceaușescu, cariera predecesoarei s'îsfârșise după numai opt ani (1944-1952). Oricât s-au deosebit între ele aceste două femei ce-au lăsat

urme în politica PCR, în amintirile celor care le-au cunoscut direct s-au asemănat prin ambiția dominantă și sarcastică (dacă nu chiar sadică) estetică, călăuzită nu numai de severi rigori de partid, ci și de o ludică batjocură la adresa bărbatilor (...). În ce consta satira îndreptată de EC spre majoritatea CPEX-ului? În prohibiția oricărei delectări vizuale. Orice schimb de misterioase și tulburătoare fluxuri între cele două tabere era exclus ca între personajele unui basorelieu de ciment și granit.

Printre cuvântătorii Congresului al XIV-lea, se spune, și-a făcut însă apariția și o delegată cu înzestrări „nepotrivite”. O apariție năucitoare ce nu purta uniforma de două-pieci-ului ori a costumului național. Scandalul ce-ar fi urmat l-a curmat știrea că delegata reprezenta femeile muncitoare din județul Sibiu. Județul al cărui prim-secretar era tocmai „tovarășu’ Nicu”.

Lavinia BETA

JURNALE PERSONALE

30 SEPTEMBRIE

Săptămâna trecută a murit și a fost îngropat Paul Georgescu. Nici o ceremonie religioasă, dar nici laică nu a marcat plecarea acestui scriitor extrem de original. Nu s-a găsit loc pentru el la Cimitirul Bellu, ci doar la Străulești, într-o margine de rând. Dar, în fine, putem considera că a fost o inmortantare ironică, în stilul protoganistului, chit că, desigur, în secret, Paul Georgescu spera ceva mai mult.

I-am recitat scrisorile și, cum se întâmplă în asemenea cazuri, ceea ce m-a iritat atunci când le-am privit mi-a apărut plin de semnificație acum. „Dar noi, ialomițenii, suntem tari”, scria el în 1982. „Noi, ialomițenii”, nu suntem nici mari tari, nici mai mici decât ceilalți, dar avem orgoliul de a fi mai curății, mai sinceri, adică brutali în expresie. Dar, când e vorba de patriotism zonal, nimeni nu ne poate opri să luăm razna invers proporțional cu importanța zonei pe care o reprezentăm.

(Continuare în pag. a II-a)

ROMÂNIA ÎN PRESA INTERNAȚIONALĂ

Cetățean italian din Brescia, arestat în România pentru trafic de aur

„La Repubblica” din 30 septembrie 1989 scria despre consecințele legii prin care în România se interzisesse comerțul privat cu aur și metale prețioase. Ca urmare, un consultant fiscal italian a fost arestat la Timișoara.

„Afacerea Gianmaria Lorenzi, consultantul fiscal din Brescia arestat pe 31 august în România pentru contrabandă cu aur, se complică. În România este interzis comerțul privat cu aur și alte metale prețioase, iar Gianmaria Lorenzi a fost prins la Timișoara având asupra lui 4 kilograme de aur în lingouri. Acesta era împreună cu prietenul său Pietro Anelli. Potrivit unui comunicat al Ambasadei italiene la București, cei doi au anunțat imediat reprezentanța diplomatică. La scurt timp, Pietro Anelli a fost eliberat și a revenit în Italia, în timp ce Gianmaria Lorenzi pare să fi dispărut în închisoare în România. Toate încercările consulatului italian de a intra în legătură cu acesta au fost inutile: numeroasele cereri de a-l vizita în închisoare au rămas fără răspuns. Autoritățile

române au informat totuși ambasada italiană despre termenul fixat pentru audiere, 25 septembrie, care a fost apoi, reprogramat pentru 12 octombrie, deoarece părătul nu s-a prezentat în sala de judecată.

La două zile după amânarea termenului, autoritățile române au comunicat ambasadei italiene acuzările împotriva lui Lorenzi, bazate pe introducerea ilegală de aur în țară. Între timp, afacerea a avut un deznodământ surpriză în Italia. Un austriac și un est-german de origine română au luat legătura cu Pietro Anelli și cu soția lui Lorenzi, Tiziana Assandri, pretinzând că știu toate amănuntele afacerii care se petrecea la mie de kilometri distanță. Cei doi au cerut 200 de milioane de lire bani gheață și încă 80 de milioane în bijuterii, explicând că această mică avere va fi folosită în România pentru a plăti cauzajene în cazul în care Lorenzi ar fi fost condamnat. Cei doi au fost imediat de-nunțați.”

InfoMina

JURNALUL OMULUI SIMPLU

„La ataaaac! Ocupați scările!”

Aurel Marin intra în clasa a X-a în septembrie '89. Locuia pe o stradă din Valea Călugărească asupra căreia, la începutul anilor '80, a început asediul blocurilor. Lupta pe care a purtat-o împreună cu gașca împotriva invadatorilor a durat aproape nouă ani. Dovadă stau zecile de pantaloni rupti, bluzele pătate și gecile sfâșiate pe baricade (că julturile și vânătoarele nu se mai văd, deci nu se mai pun). Și, nu în ultimul rând, amintirile de neuitat despre o copilărie aventuroasă într-un inedit parc de distracții: șantierul.

„Prin '60, strada noastră era o livadă confiscată de comuniști. A fost parcelată și s-au dat loturile celor tineri căsătoriți. Au revenit câte 500 de mp de familie. Așa s-a creat o stradă perpendiculară pe drumul național. Până atunci, casele erau înșirate doar de-a lungul șoselei. Existau și câteva blocuri cu apartamente mari, luxoase, dar erau făcute pentru cercetătorii de la Institutul de

Cercetări Viticole și Vinificație. Însă adevăratul val de blocuri a început să se ridice la începutul anilor '80, iar noi, fiind născuți, creșcuți acolo, am perceput construcția lor ca pe o invazie. În afară de apariția fizică a blocurilor cu tot ceea ce însemna asta - o mulțime de străini - adulți, însă mai ales copii care ne-ar fi invadat teritoriul -, șantierele care se tot înmulțeau au avut asupra noastră și un alt efect - de furie și panică - văzându-ne părinții descurajați la gândul demolării. Erau deja destule blocuri ridicate când, prin anii '84-'85, s-a pus la Primărie o hartă cu sistematizarea. Și fiecare s-a dus să o vadă. S-a dus și tata... nouă casa ne pica în mijlocul unei intersecții. De atunci tata a căzut în depresie, n-a mai făcut nimic la casă. Iată ce puțin un motiv pentru care, chiar dacă nu e creștin, a fost o ușurare când l-au împușcat pe Ceaușescu.

(Continuare în pag. a II-a)

CALENDAR

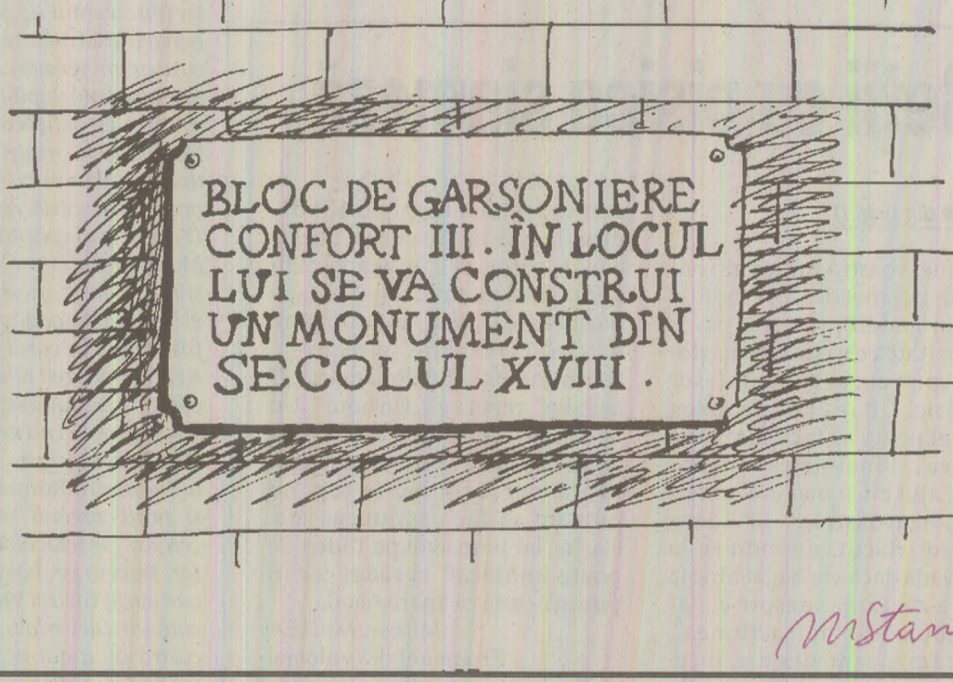
30 septembrie (sâmbătă)

Soarele a răsărit la 7:12, a apus la 18:59
Luna a răsărit la 7:42 a apus la 18:50
Sărbătoare creștină: Sf. Mc. Grigorie Luminătorul, Ep. Armeniei; Sf. Mc. Ripsimia și Gaiani

S-a întâmplat la 30 septembrie 1989

- Primul-ministru peruan, Luis Alberto Sanchez, a prezentat demisia în bloc a Guvernului, pentru a permite șefului statului, președintele Alan Garcia, să opereze o remaniere a cabinetului de miniștri, s-a anunțat oficial la Lima. S-a precizat că măsura se impunea ca urmare a angajării unor membri ai Guvernului, inclusiv a primului-ministru, în campania electorală deschisă în perspectiva alegerilor generale de anul viitor din Peru.
- La Geneva a început cea de-a XII-a rundă a negocierilor sovieto-americane privind armamente nucleare și cosmice.
- Într-o declarație făcută la Luanda, președintele Angolei, Jose Eduardo dos Santos, a menționat că planul de pace angolez este sprijinit de țările africane. În context, șeful statului angolez a reafirmat hotărârea autorităților din Luanda de a continua neabătut procesul de încetare a ostilităților interne și realizare a reconcilierii naționale.

Roxana VINTILĂ

M. Stănescu

ARTICOLUL ZILEI

SPORIREA PRODUCTIVITĂȚII MUNCII

Cei care muncesc la întreprinderea de garnituri de frână și etanșare - Râmnicu-Sărat sunt adevărați promotori ai noului. Acest colectiv răsplatit, desfășoară concomitent cu producția și o bogată activitate de cercetare nu numai pentru obținerea unor produse superioare din punct de vedere calitativ, competitive cu produsele similare fabricate de firme cu renume din lume, dar și pentru găsirea celor mai practice și eficiente metode de muncă, de sporire a productivității. Căci, în ultimă instanță, toate preocupările ce există într-o unitate - de dotare, de perfecționare a tehnologiilor de fabricație, a mașinilor și utilajelor de ridicare a gradului de calificare a personalului muncitor etc. - toate vizează unul și același lucru: asigurarea unui ritm intens, eficient de producție. Sotocind după succesele continue ce se obțin la IGFE Rm. Sărat, se pare că aceste căi au fost depistate și ele sunt urmăriți cu strictețe. Un argument de ultimă oră ni-l oferă rezultatele pe opt luni, care arată că la producția-marfă a fost realizată o proporție de 105,4%, iar la productivitatea muncii 104,3%.

Abordând așadar aspectul preocupărilor pentru creșterea productivității muncii, am angajat de curând o discuție pe această temă cu inginerul Dumitru Popa, directorul întreprinderii, care ne-a spus: „Realizările noastre se datorează în bună parte și programelor prioritare care s-au întocmit de către comisiile de probleme organizate de către COM. Unul dintre aceste programe întocmit și urmărit permanent, cu simț de răspundere, este și cel care cuprinde măsurile de creștere a productivității muncii. Numai pentru acest an, de pildă, avem prevăzute în program 38 de măsuri, din care 19 vizează promovarea progresului tehnic, 17 perfecționarea organizării conducerii producției, iar două calificarea și perfecționarea pregătirii profesionale a personalului muncitor. În cele opt luni care au trecut din acest an, s-au pus în aplicare 32 de măsuri, eficiența fiind echivalentă cu o economie relativă de 72 de persoane - față de 66 prevăzute. Raportându-ne tot la perioada sus-menționată, am avut planificat să obținem o creștere a productivității muncii de 9,3%, iar noi am realizat 10,1%. Cea mai mare parte din cei 9,7 milioane de lei reprezintă producția-marfă suplimentară pe opt luni, este obținută pe seama creșterii productivității muncii”. L-am întrebat pe tovarășul director pe cei căi s-a ajuns la asemenea succese, iar acesta a reluat firul discuției, spunând: „Unele cunoscute, altele necunoscute, cu caracter de noutate. Și pentru unele, și pentru altele, a trebuit să ne mobilizăm cu toții, să gândim mai mult și să trecem practic la aplicarea cu curaj în producție a unor metode moderne, eficiente de lucru. Dar să luăm câteva exemple concrete. Nu e nici un secret că materialele din care se fac garniturile de frână și ambreiajele au fost asimilate, prin licență, precum și dotarea tehnică respectivă. Polimerizarea la cald a acestor piese, prevăzută în matrice deschise, prezintă un mare dezavantaj. Se obțineau piese de bravură, dar nu le puteam folosi la scară industrială, întrucât erau necesare altele de prese decât cele din dotare. În colaborare cu ICTCM București și IMASA Sf. Gheorghe, am proiectat și executat noi prese, adecvate pentru lucrul cu matrice închise. Astfel, prin utilizarea matritelor închise la fabricarea plăcuțelor de frână, pentru autoturismele Dacia și Olcit, a crescut productivitatea muncii cu 30% și s-a redus consumul specific cu peste 20%. Tot specialiștii atelierului-proiectare piese de schimb și autoutilajii au realizat și mașina pentru rectificarea interioară a segmenților de ferodur. Prin utilizarea noii mașini s-a obținut o creștere a productivității muncii de 2,4 ori, reducând consumul de aluminiu cu 2,500 de kilograme anual. La fel este și mașina de confecționat fire, cea de înfășurător fir azbest, dispozitivul pneumatic utilizat la perforarea suportului metalic care intră în componența metal marsitului și multe altele”.

În răspunsurile sale, directorul Dumitru Popa n-a abordat însă numai căile care privesc dotarea unității la cel mai înalt grad de tehnicitate. El s-a referit și la măsurile care au avut în vedere ridicarea calificării profesionale a muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor la pretențiile impuse de tehnică nouă, modernă, perfecționată, ce a intrat pe parcurs în dotarea fiecărui loc de muncă. Adică s-a urmărit ca o mașină modernă, cu un randament superior, să fie manutată de un om multilateral pregătit, un om care să asigure exploatarea acesteia la parametri proiectați. Pentru aceasta a fost extinsă polideservirea utilajelor din secția ferodouri, atelierul marsit și din atelierul de planșe din sârmă. A fost repartizată echilibrat forța de muncă pe schimburi. S-au reexaminat și îmbunătățit normele de timp și de producție în raport cu sarcina de creștere a productivității muncii. Au fost reciclați 38 de specialiști, din care 22 de ingineri, 3 economiști, 3 cadre de altă specialitate, iar prin 3 cursuri speciale, 75 de muncitori au fost policalificați în meserii deficitare. Așadar, drumul spor a productivitate înaltă a muncii la IGFE Rm. Sărat are mai multe „benzi”. Ceea ce a avut în vedere consiliul oamenilor muncii este ca toate măsurile stabilite în programul prioritar de creștere a productivității muncii să circule în același sens pe aceste „benzi” către obiectivul fixat. Aceasta explică, de fapt, dinamica creșterii productivității muncii ce nu se înregistrează aici an de an. Într-un cuvânt, modernizarea are loc nu numai la nivelul mașinilor, utilajelor, dar și al personalului muncitor care a devenit cointeresat în ridicarea neîncetată a cunoștințelor, a gradului său de calificare. La ora actuală, preocupările pentru creșterea productivității la IGFE Râmnicu-Sărat s-au amplificat și mai mult, din dorința unanimă a harnicului colectiv de a răspunde prin fapte de prestigiu îndemnului secretarului general al partidului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu, de a îndeplini sarcinile de plan pe acest an în cinstea celui de-al XIV-lea Congres al partidului. Bilanșurile pozitive cu care au fost încheiate toate lunile trecute atestă că râmnicenii știu să muncească bine și să-și onoreze angajamentele asumate.

Viorel Chiurtu
România liberă, nr. 13.964/1989

CALENDARUL DE PERETE

Cel mai tânăr străbunic din lume

Suntem tentați să scriem îndeobște despre longevivi, despre copiii lor, dar mai puțin în gândim la străbunicii foarte... tineri. Deținătorii statisticii privind recordurile în diferite domenii l-au acreditat pe un englez drept cel mai tânăr străbunic din lume. Numai că avea să apară un bulgar, ceva mai tânăr; 53 de ani. Iată că un român poate fi

considerat cel mai tânăr străbunic din lume. Este vorba de zidarul Nae Tudor Radu din București, strada Aurel Vlaicu nr. 14. S-a căsătorit la 16 ani, ca și fiica acestuia, Anica. Iar Anica are trei copii. Așa a devenit Nae Tudor Radu străbunic la 49 de ani, nebuținând, desigur ca deține un record mondial.

Calendar, 1989

Beții cu pisica siameză

(Urmare din pag. 1)

Dumneavoastră sunteți un om tânăr, de perspectivă, dar trebuie să fiți și generos. Să știți că cu generozitatea o să intrați în istorie. Vă spun eu, că sunt profesor de istorie. Uitați, am un coleg tânăr, el poate să facă mai bine acțiunea... Bineînțeles, bineînțeles, îl ajut eu, îl îndrumați și dumneavoastră...” Și Todea râdea satisfăcut, uitându-se la noi să vadă dacă am băgat bine la cap ce a zis Tămaș despre el, iar eu trebuia să fac „acțiunea”. Când rămăneam singuri, începeam să-l injur pe Tămaș, de carul lui Dumnezeu, și Paștele mă-tii” și cu cât îl injuram, cu

atât râdea mai tare, până îi dădeau lacrimile. Se oprea, trăgea aer în piept, se ștergea la ochi și-mi zicea cu tandrețe aproape părintească: „Știu, sunt un porc bătrân”. „O canalie”, ziceam eu, trântind catalogul de catedră. „O canalie”, repeta el. „Un bou!” „Un bou!” „O lepră cultivată!” „O lepră cultivată! Sunt o lepră cultivată, dar iartă-mă te rog, nu puteam să fac „acțiunea” aia. Ha, ha, iar l-am avut pe Todea. Se poate imbrăca!” și râdea iar în pumni, ca să-și apere râsul.

Mircea MICLEA
Fragment din volumul
Mihaela Miroiu, Mircea Miclea,
R'Estul și Vestul, Polirom,
2005, p. 116-117

MIRCEA DINESCU, PREMIAT ÎN OLANDA ȘI EDITAT LA MOSCOVA

(Urmare din pag. 1)

Radio Europa Liberă i-a consacrat o mulțime de cronici și mese rotunde. În câteva rânduri, populația emisiunii a lui Virgil Ierunca „Povestea vorbeii” difuzase lecturi din poemele lui Dinescu (a se vedea scriptul ediției din 14 iunie 1989, reprodus în cele ce urmează așa cum s-a păstrat în arhivele din Budapesta). În vară, o anume editură Rodopi din Amsterdam îl tipărise - în limba română -, prefațat de Sorin Alexandrescu (în acel moment profesor la Universitatea din Amsterdam și fondatorul Comitetului pentru Apărarea Drepturilor Omului din România la Amsterdam). Iar festivalul internațional de poezie de la Rotterdam l-a premiat pe autorul lui.

Din tumultosul circuit al poemelor din „Moartea citește ziarul” s-a estompat însă în momentul de

simetrie, consumat la finele lui '89. În fierbințele încălțate a ajunului de Crăciun, știrea că apăruseră și la Moscova poemele lui Dinescu n-a mai fost senzațională. Așa se face că abia la începutul lui ianuarie 1990, corespondența Loretei Ieșanova de la Radio Moscova a fost difuzată de Radio Europa Liberă. Amintind interviul acordat la Radio Moscova în 1988 de Mircea Dinescu, Ieșanova anunța că „în zilele fierbinți de decembrie ale anului trecut, când sub presiunea urii, într-o înclăștare scurtă și inversunată, cădea regimul dictatorial al lui Ceaușescu, la Moscova, la editura Molodaia Gvardia, a văzut lumina zilei volumul de versuri al cunoscutului poet român Mircea Dinescu”.

Din închisoarea ce fusese România, fugise însă, între timp, și muza Poeziei.

Lavinia BETEA

În fața națiunii din celebrul studio 4 al TVR... Libere! FOTO: Mircea Hudek / AGERPRES

JURNALUL OMULUI SIMPLU

„La ataaaac! Ocupați scările!”

(Urmare din pag. 1)

La început, construcția unui bloc dura între 1 și 3 ani, însă în '89 deja se ajunsese la performanța că ridicarea a trei-patru blocuri în șase luni. Erau din prefabricate și le imbinau ca pe lego, apoi le conecta la conducte. Paznici puneau abia când se ajungea la etapa de finisări, până atunci însă, santierul au fost pentru noi ca niște decoruri de film, mai ceva decât un parc de distracții. Săream de pe balcoanele cărora nu li se montase balustradă de la etajul 1 sau 2, fiecare de la cât îl mări cereau. Jos erau grămezi mari de nisip, firește, că doar de-aia ne și avântam. Nu foloseam niciodată scările la coborâre, de fiecare dată coborând pe „liană”. Da. Aveam și așa ceva chiar dacă eram în mijlocul betoanelor - era cablul de forță băgat jos în tabloul electric care se întindea în sus printre scări până la ultimul etaj construit, așa că pe el alunecam până jos. Era un teren de joacă de vis, înțesat de o sumedenie de distracții. Una dintre ele era cuportul

de smoală. Când ajungeam cu construcția la ultimul etaj, începea izolarea pluvială a blocului, iar asta presupunea carton și smoală, dar și mașinării aferente de topit smoala. Pe noi ne interesa în mod deosebit cuva în care bulgării de smoală se transformau în pastă lipicioasă. Cum muncitorii întreprindeau lucrul la 4:00 după-amiaza, smoala rămânea pe mâna noastră suficient de caldă cât să o putem frământa și modela după bunul plac. Dar ca să nu ne murdărim din cale-afară (pe mâini) căutam bețe pe care le învârtam în smoală, precum vânzătorii de vată de zahăr, până de-aia ne și avântam. Nu foloseam niciodată scările la coborâre, de fiecare dată coborând pe „liană”. Da. Aveam și așa ceva chiar dacă eram în mijlocul betoanelor - era cablul de forță băgat jos în tabloul electric care se întindea în sus printre scări până la ultimul etaj construit, așa că pe el alunecam până jos. Era un teren de joacă de vis, înțesat de o sumedenie de distracții. Una dintre ele era cuportul

de smoală. Când ajungeam cu construcția la ultimul etaj, începea izolarea pluvială a blocului, iar asta presupunea carton și smoală, dar și mașinării aferente de topit smoala. Pe noi ne interesa în mod deosebit cuva în care bulgării de smoală se transformau în pastă lipicioasă. Cum muncitorii întreprindeau lucrul la 4:00 după-amiaza, smoala rămânea pe mâna noastră suficient de caldă cât să o putem frământa și modela după bunul plac. Dar ca să nu ne murdărim din cale-afară (pe mâini) căutam bețe pe care le învârtam în smoală, precum vânzătorii de vată de zahăr, până de-aia ne și avântam. Nu foloseam niciodată scările la coborâre, de fiecare dată coborând pe „liană”. Da. Aveam și așa ceva chiar dacă eram în mijlocul betoanelor - era cablul de forță băgat jos în tabloul electric care se întindea în sus printre scări până la ultimul etaj construit, așa că pe el alunecam până jos. Era un teren de joacă de vis, înțesat de o sumedenie de distracții. Una dintre ele era cuportul

de smoală. Când ajungeam cu construcția la ultimul etaj, începea izolarea pluvială a blocului, iar asta presupunea carton și smoală, dar și mașinării aferente de topit smoala. Pe noi ne interesa în mod deosebit cuva în care bulgării de smoală se transformau în pastă lipicioasă. Cum muncitorii întreprindeau lucrul la 4:00 după-amiaza, smoala rămânea pe mâna noastră suficient de caldă cât să o putem frământa și modela după bunul plac. Dar ca să nu ne murdărim din cale-afară (pe mâini) căutam bețe pe care le învârtam în smoală, precum vânzătorii de vată de zahăr, până de-aia ne și avântam. Nu foloseam niciodată scările la coborâre, de fiecare dată coborând pe „liană”. Da. Aveam și așa ceva chiar dacă eram în mijlocul betoanelor - era cablul de forță băgat jos în tabloul electric care se întindea în sus printre scări până la ultimul etaj construit, așa că pe el alunecam până jos. Era un teren de joacă de vis, înțesat de o sumedenie de distracții. Una dintre ele era cuportul

având și etaj, și acolo o descărcău... și tot așa. Și, urmărind noi peste zi activitatea muncitorilor, ne-a venit o idee! Eram o gașcă de șase. Ne-am organizat în două echipe, am schimbat sensul benzii și am coborât cărămida înapoi în curtea școlii. E adevărat, nu pe toată, că la un moment dat ne-am plictisit. Cred că n-a fost când oamenii ăia mâinile n-șipău când au venit a doua zi dimineață, dar n-am fost acolo să-i vedem... Nici nu aveam vreun interes!

În toamna lui '89 la noi nu se mai găsea nimic prin magazine în afară de faimoșii creveți vietnamezi. Nici măcar takamuri, cum le spunea tata faimoaselor tacămuri cu gheare și ciocuri. Știu că n-am mai mâncat decât cartofi câteva luni, dar se terminaseră și ăia. Încă de pe la ora 5:00 dimineața erau ditamai cozile la porțile Halelor (piața cu de toate, un fel de supermarket) din Ploiești. Cum se deslușeau pe la 7:00, lumea se bulucea înăuntru, fiecare orientându-se spre sectorul de care prinsese zvonul că se bagă ceva. Dar cum nu

se mai băga mai nimic în afară de cartofi, lumea se bulucea către cartofi. Într-o seară a trecut pe la noi un unchi care lucra pe o benă și pleca spre Ploiești dis-de-dimineață. Am stabilit să ne ia și pe noi - pe mine și pe un coleg - dimineața la 5:00, să ne așezăm la coadă la Hale, să luăm cartofi. Atât eram de crispat, că mi-am pus ceasul să sune, doar că am uitat să-l potriveșc. În fine, a sunat ceasul, am sărit în pantaloni și-am dat fuga la coadă care stătea peste drum și-am început să strig la poartă. A ieșit maică-să, buimacă, neînțelegând ce-i cu mine la ora aia, la ei în poartă. „Păi, nu mergem la Ploiești?”, întreb eu agitat. „Stai măi băiete, că e abia 2:00 jumate noaptea”. Ce să fac? M-am întors, m-am băgat iar în pat, și la ora 5:00 m-am trezit din nou și-am plecat la Ploiești. Acolo am stat la coadă vreo trei ore și am luat niște cartofi cât mingile de ping-pong, că mama nici n-a reușit să-i curețe. Așa că i-a fiert și i-a dat la porci.”

(a consemn
Paula Anastasia TUDON,

JURNALE PERSONALE

(Urmare din pag. 1)

Cu cât e mai obscură, cu atât îi găsim mai multe merite, și asta în voie, căci nimeni nu ne poate controla sau contrazice, necunoscând-o. Dar „noi, ialomițenii”, dom' Paul, dacă pierim de ceva, apoi de propria noastră limbă pierim.

Aseară am stat de vorbă cu mama la o cafea proaspăt cumpărată. Cum părea veche, am apelat la o rețetă de improspătare citită pe undeva și am ținut-o cinci minute în apă rece, după care am prăjit-o, apoi am rășnit-o și, pline de speranță, am fierț-o. N-am constatat nici o îmbunătățire, dar am tăifășuit un pic la aburul ei.

Tia Șerbănescu, Femeia din fotografie.
Jurnal 1987-1989, București,
Compania, 2002, p. 251-252

Britta Galé Ernst în vizită la noi, venind din Franța. O vede pe Voica după 45 de ani! Împreună cu Mira Martac Chivu a fost cea mai bună prietenă a Voicăi din timpul studenției. Să nu spunem: Nu mai pot! Însămnă să uităm cât poate un om.

A murit Ileana lui Nae. O viață. Voica și cu mine i-am cununat.
Ștefan J. Fay, Caietele unui fu risipitor.
Fragmente de jurnal, București, Humanitas,
1994, p. 286

La piață, dau piept în piept cu finul Dan și cu absolventul de filologie Dan Preda. Dar berea știu că nu se împacă defel cu tensiunea, care e cam tensionată... Începe să plouă și o ține așa toată după-amiaza. Inteneric. Obscurantism. Ce-or fi făcând „practicienii” agricoli? Dar oaspeții noștri de la Galați, care s-au anunțat că vin cu mașina lor. A venit Vio acasă, frumoasă, mândricioasă, voioasă etc. Diana e mai spășită. Muzică ușuratică de la Mamaia. Dacă nu e Telexenciclopedia, meditez sumbru. Încă un semn al degradării totale. El însă toamnă gogoși cât roata carului. Cică au fost culese integral recoltele de pe câmpuri. Nebunii ne cred idiști. S-au prelungit „muncile” pe încă două săptămâni. Ne apropiem de vacanță și nici nu am început trimestrul II! (...) Un film redegist. Nu există indivizi mai anti-film și anti-turor decât nemții. Se pare că și nord-coreenii mai au ceva de natură „eroică”, spectaculoasă prin umorul involuntar. Trecem pe „bulgari”. Dar șosec oaspeții: cumnații Gicu și Virginica, Sorin copilul. Cu cadouri, Gicu e la o „sursă” bună: roși, ardei, castraveți, gutui, pește, carne tocată. Vict. e cu rachiul, eu cu berea și... șampania (o porcărie). Și ne întretinem până la ora 2 din noapte. Ploaia a încetat. Eu adorm pe la 3 și 1/2.

C. Trandafir, Jurnal în curs de apariție

JURNALUL ZILEI

(Urmare din pag. 1)

Aur la box pentru România

La sala „Olimpiskii” din Moscova a avut loc prima reuniune a finalelor Campionatului mondial de box, printre învingătorii numărându-se și sportivul român Francisc Vastag (categoria semimijlocie), care a obținut medalia de aur, după ce l-a întrecut, la puncte, pe Siegfried Mehnert (RD Germană), de două ori campion european.

Producții-record la legume

Din datele oferite de organele județene de specialitate și publicate în Știința rezultă că planul de livrări de legume la fondul de stat prevăzută până la sfârșitul lunii fusese îndeplinit de unitățile constănțene în proporție de 92% la tomate, 230% la ardei gras și 114% la ceapă. Una dintre cele mai importante unități agricole ale județului, Asociația Economică de Stat și Cooperativă Legumicolă M. Kogălniceanu, avea în folosință 892 hectare teren arabil, în totalitate irigat, din care 445 erau cultivate cu legume, 230 hectare erau destinate producției de semințe de legume. Producția-record raportată de această unitate era cea de mazăre - 2.680 tone. În perioada următoare, era planificată recoltarea la varză și rădăcinoase.

Întreprinderi modernizate

La întreprinderea de Ventilatoare din Capitală, conform declarațiilor Liviei Basturescu de la serviciul plan, de la începutul anului se obținuse un spor al productivității muncii de 4.545 lei pe lucrător. S-au diminuat cheltuielile materiale cu 0,4 lei la 1.000 lei producție marfă. Toate acestea datorită începerii programului de modernizare. După luarea tuturor măsurilor prevăzute în program se estima că avea să se realizeze o producție suplimentară de 35 milioane lei, reducerea cu 7,5 milioane lei a cheltuielilor totale, economii de 300 tone metal.

Mineri campioni la tir cu arcul

Minerii români nu înregistrează succese numai la producția de cărbune, ci și la com-

petițiile sportive. Mina Aninoasa dispunea de o puternică asociație sportivă. „Oamenii subteranului” erau unii dintre cei mai buni sportivi la tirul cu arcul, membri ai formației campioană națională. Echipa de juniori de la „Minerul” Aninoasa, formată din Daniel Bogdan, Rocco Furdul și Florin Ignat, a participat la Campionatul național al seniorilor, unde a obținut medalia de bronz. Tot cu medalia de bronz a fost răsplătită și formația compusă din Elena Gheorghe, strungar la mina Aninoasa, Madalina Lungu și Claudia Ceasovan. Dumitru Jega a ocupat locul al III-lea la Campionatele naționale de seniori. Uteciștii minei se aflau în faza de finalizare a unei părți dotate cu teleschi. Părția, în lungime de 700m, avea o pantă cuprinsă între 10-30 de grade și pe anumite porțiuni înclinarea depășea 40 de grade. Teleschiul era dotat cu 50 de aparate și acoperia o lungime de 423 m.

Noutăți de... anticariat

Informația Bucureștilui anunța apariția pe piață a unor piese importante pentru colecționari. Anticariatul din Calea Victoriei nr. 44-46 scotea la vânzare două exemplare de carte vechi. „Istoria Moldovei pe timp de 500 de ani”, scrisă de postelnicul Manolachi Drăghici, tipărită la Iași în 1857, și prima ediție din „Poesii” de Grigore Alexandrescu, apărută la București în 1838. Tot aici, cei interesați puteau consulta întreaga colecție pe anul 1877 a ziarului „Războiul”, „veritabilă cronică a războiului de independență”.

Radioteleviziunea Română la Ateneu

Ateneul Român prezenta, începând cu ora 18:30, un concert deosebit susținut de orchestra simfonică, orchestra de studio, corul (condus de Aurel Grigoraș) și corul de copii (îndrumat de Eugenia Văcărescu-Necula) ale Radioteleviziunii Române. În prima parte a programului au fost interpretate lucrări de Iosif Ivanovici (valsuri, polci, mazurci, etc.), iar în partea a doua pianista Mihaela Ursuleasa a fost solista Concertului nr. 9 pentru pian și orchestră de Mozart. La numai 11 ani, Mihaela Ursuleasa a fost laureată a Festivalului Național „Cântarea României”, deținea „Lira de aur” și a fost premiată la Concursul internațional de pian de la Sigalja (Italia).

Calculatoare la recepție

Complexul hotelier „București”, aparținând ITHRB, a trecut, în premieră națională pentru rețeaua de profil, la „sistemul de gestiune hotelieră în timp real”. Motiv de mândrie era și că în cursul anului fuseseră implementate 20 de aplicații, cuprinzând aproape toate domeniile (pregătirea tehnică, programarea, lansarea și urmărirea producției culinare, aprovizionarea tehnică-materială și desfășurarea produselor, operațiile financiare și de contabilitate, activitățile de turism sau gestiunea hotelieră).

15 ciberneticieni și analiști conduși de inginerul Cătălin Victor reușiseră performanța menționată. „Sistemul de gestiune hotelieră în timp real” urma să fie extins și la celelalte unități de lux, precum „Atheneu Palace”, „Dorobanți”, „Flora”, „Ambasador” și „Lido”.

Alexandra ZOTTA

SEARĂ DE POEZIE LA MICROFONUL EUROPEI LIBERE: „MOARTEA CITEȘTE ZIARUL“

(Urmare din pag. 1)

A: „Dans“
I: (Lectura poemului – un minut)

Moartea în stradă citește ziarul așezat pe fața cerșetorului mort moartea în cărciumă-și umple paharul moartea-i pe câmpuri, moartea-i în cort.

Perie-i haina, linge-i pantofii fii-i pent-o viață valet de lux, chelia de aur a Sfintei Sofii lucească-n sângele tău la reflux.

O, dans al morții, clatină-ți lanțul sclav muzical, fericit instrument... Prin carnea noastră umblă Bizanțul ba Europă, ba Orient.

I: Deja poetul asistă la propria-i moarte pe care și-o inchiupie ca o descompunere insolită de sfeștăni apocrif.

A: „Sărma de aur“
I: (Lectura poemului – un minut)

Părul tău explodând ca șampania îl bea vântul mirării din sud, când te văd, peștigorul Pirania Umbă-n mările-n care asud.

Hip și hop gurghețarii spre Spania sar maimuțe pe crengi de năut, te voi duce acolo cu sania sau călare pe-un fluture-mamut.

Mii de popi au să-mi cânte sfeștănia cum pândesc să vânez un sărut mii de muște-or începe campania Peste hoitul meu drag și urât, O să par, sărutat, pocitania cu o sărmă de aur în rât.

I: Nici un romantism întru întâmpinarea morții. Poetul nu se resemnează, ci o apostrofează ca un țărăn – între destin și înjurătură:

A: „Rendez-vous“
I: (Lectura poemului – 30 de secunde)
Musique: G. Ligeti – 30 de secunde

Veni moartea la mine. Grijiania! S-o valsez, s-o curtez. Urâtania! Să-i sărut milionul de dește să-i șoptesc în cercel franțuzește s-o servesc cu pâinică de Spania. Veni moartea la mine. Grijiania!

I: Bacovia îi trece discipolului său rebel plumbul, cenușul, monotonia, bineînțeles; dar în acest cadru premergător, Mircea Dinescu introduce segmente din viață, din viața e o moarte:

A: „De rerum naturae“
I: (Lectura poemului – un minut)

Încep din nou spectacolele: teiul își joacă vag mireasma cabotină Deus în machină și-a pus uleiul totul e uns și totul e rutină.

Marea și-a luat tainul – inecații precum coșaii stau proptiți în raze, pe mal prelații pritoacă vinul la abator mușteșe boul Apis, cu lingurița vom gusta preaplina viața e scumpă, timpul însă-i gratis.

Și norii ce-au filmat o zi întregă cu sila lor înaltă de-obiecte vomită iar în burg o ploaie bleagă Pe filozofii cu-a lor lumi perfecte.

I: Între o romanță neagră, strivită de senzații de cartier, poetul își caută adolescența pierdută. Un fel de prohod al singurătății, amăgit de posibil:

A: „Joc de noroc“
I: (Lectura poemului – un minut)

Pe sub castani adie evul mediu cu zaruri ce-mi pocnesc în față lent imi joc și eu senzual asediu carnea de smochinut adolescent.

Dinspre mansarde dangătul de linguri topește ora pašnică în ceai insinuând prohodul celor singuri pe lângă moartea cărora treceai:

O, trupul tău lucrat febril cu forja lemni muieratic aclamat de vulg patul otrăvitor al papei Borgia mă-nbie-ntre valtrapuri să mă culc,

fată de cartier, inconștientă, surpând cetății de aer sub picior, nebănuiind prin iz de ceai de mentă surășul meu aproape necrofor.

I: Surășul „aproape necrofor“ al poetului se pierde pentru a ceda locul umezelii ființei, deznădejdea se cuibărește în muștele ce-i zugrăvesc portretul.

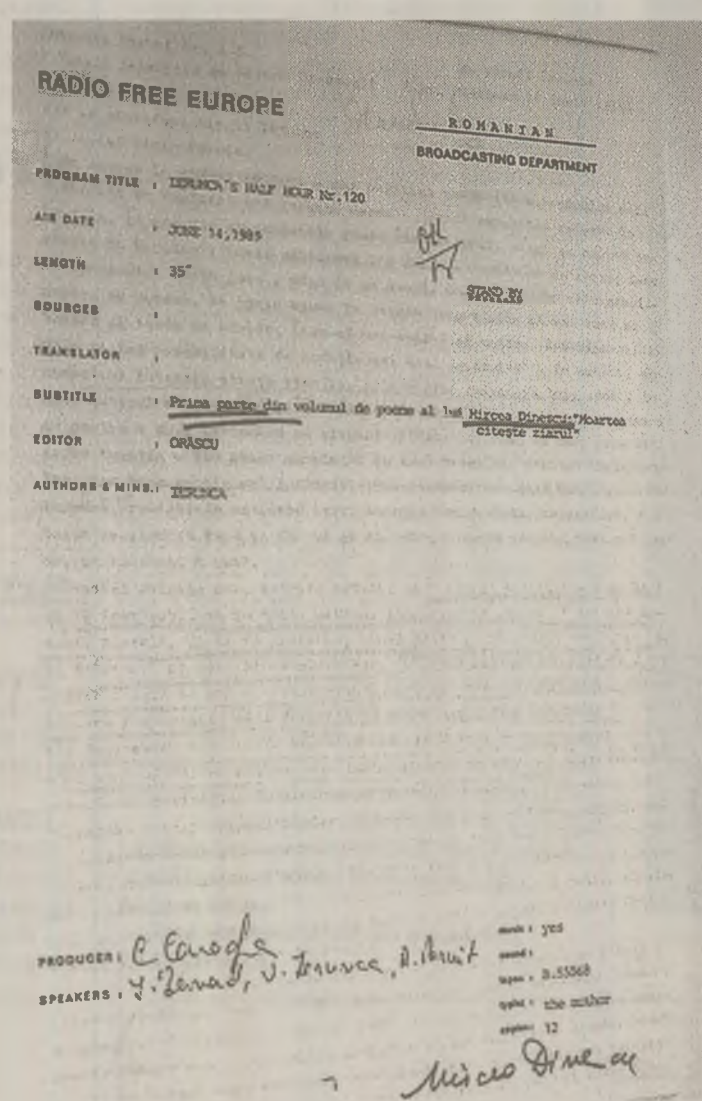
A: „Convalescență“
I: (Lectura poemului – 30 de secunde)
Musique: Ph. Glass

Sunt o pictură umedă – mă zvânt la soare muște mă duc scârbit pe picioare și imi depun pe geamuri, pe lămpi și pe batiste bojecii și ficatul și mațele-mi foviste.

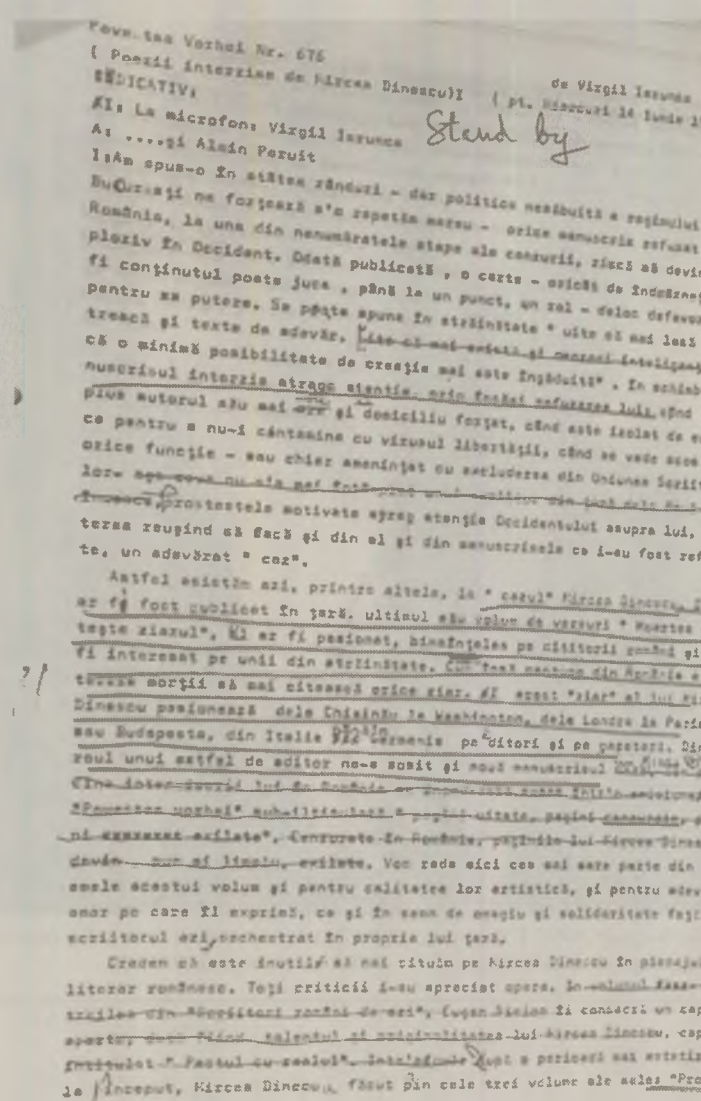
I: Cotidianul se afundă în dizgrație. Printre delatori și demolări, poetul visează – treaz – la Atena și Roma ca să uite de „răsfățării petelor albe din zierele politice“.

A: „Mici exerciții pentru desființarea timpurilor la verb“
I: (Lectura poemului – un minut și zece secunde)

Pe noi nu ne interesează, șoptim, sau ne interesează îngrozitor noi bem laptele cărțiței de suprafață noi suntem atentatorii pasivi răsfățării petelor albe din zierele politice, noi îngrijim câinele obosit al aspiratorului noi avem rufele noastre de care nu ne e frică,

Prima pagină a scriptului emisiunii de la Radio Europa Liberă

a căzut și Xantipa șoptim și-i chiar vorba de mica bodegă demolată de ei într-o seară, în schimb sub ferestrele noastre instrumente muzicale precum elefanții-n călduri se-mpreună, dar cui să te plângi când telefonul colcăie de gărgărițe și oricum n-avem chef să fim arestați înainte de ceai, și de altfel prea-s matinali delatorii...

Oare cine-și dorea puțin var pe o haină din zidăriile Romei Puțin praful din Atena pe o unghie roză?

I: Dar unul dintre cele mai dense poeme ale lui Mircea Dinescu mi se pare a fi „Scrisoarea“ sa către Mihail Bulgakov. Corespondențe – peste timp, și Pușkin – deși nu cred ca Dinescu să fi citit recenta carte „Casa lui Pușkin“ de Andrei Bitov. Numai că la poetul român predomină grotescul, deriziunea, nădejdea, amărăciunea absolută.

A: „Scrisoare către domnul Mihail Bulgakov“
I: (Lectura poemului – un minut și 30 de secunde)
Musique: Laurie Anderson: „Big Science“ – 25 de secunde

Istoria face levitație. Oraș avortat. Lucrurile la primărie li s-a dat un alt nume. Pușkin cu pantalonii săi albi va fi deportat în Siberia literei, în postume.

Biserici învelite-n ziare ca sticlele cu vin Sunt coborâte-n pivnițe degradă. Îngerul se va refugia-n chioșcul de vizavi-n strugurii verzi, pe tarabă.

Exiști și tu ca buzunarele sfinților (fiindcă sfinții n-au buzunare) stai retras în tristețea părinților alăptat de-o tristețe mai mare.

Cui să te plângi, când toată cavaleria e strânsă-n curtea fabricii de zahăr?! Salută și tu majestuos mizeria și răgăitul cult de mare mahăr.

Ținte-ți și tu celulele-n dârlogi fă-te și tu că hoitul nu miroase, nu te-ntreba ce-i cu acești milogi ce-i cu aceste ziduri fără case.

Trage cortina Ezechiel. Sfârșit. Război pierdut. Înger lăsat la vatră. Experiența nu a reușit. Omul e-un câine. Chiar dacă nu latră.

I: „Ce faci tu, literatură?“, se întreabă în acest context urgisit Mircea Dinescu. Răspunsul e, ca de obicei la acest poet, axat pe ironie, nonconformism, elegie deturnată. La care se adaugă acum un spor de deșertăciune locală.

A: „Mortul fățarnic“
I: (Lectura poemului – un minut și 15 secunde)

Ce faci tu literatură? Tulbură cățiva tineri caraghioși prin provincie, așezi negustorul de hârtie la masa celui cu burta plină de litere, pui păduchi de aur în chica boemului și tricolor pe pieptul academicianului, dar nu poți indulci apa inecatului nici topi zăpada leproșului, nici îngrășa vinerea săracului. Când vin contabilii Domnului cu terfelogele de măsurat câința tu cu porumbeii, tu cu pasărelele urci în turnul primăriei și-arunci un pumn de mei în calea îngerilor apocaliptici și nu vezi în curtea interioară criminalul cum își gădilă victima și mortul ticăloșul cum îi face jocul și rade cum rade mortul complice mortul degeaba, mortul fățarnic al acestor ținuturi.

I: Literatura e de fapt un miraj surghiunit, o nastratinia decăzută.

A: „Miraj postum“
I: (Lectura poemului – 35 de secunde)
Musique: Tinguely – 50 de secunde

Curcubel n-a gustat din triștiți

pești vopsiți de Domnul în ocean, arta însă-și va mânca artiștii, chirișii din Leviathan,

opăriți de fierea și oțetul gloriei ce-și papă proprii-i pui, ard și ei frumos ca spermanțetul când deja nu poți să le-o mai spui.

I: Sarcasmul lui Mircea Dinescu nu neglijează nici zeii. Zeii nu sunt doar abseți ca la Holderlin – nici o apropiere posibilă între poetul român și romanticul german –, ci de-a dreptul participanți la bălcul podidit de un „lumesc“ caraghios. În orizontul poetic al lui Mircea Dinescu, Dumnezeu a „uitat“ de creația și de creaturile lui. Blasfemie? Doar aparentă: poetul român e un

inger rânit – la modul rimbaldian – și el își revarsă revolta, răzvrătirea și imanența agresoare... angelic. Sunt foarte mulți îngeri în poezia lui Mircea Dinescu: ei n-au nimic însă din cucernicia sau omenia „tradiționalismului“ nostru (V. Voiculescu, Piliat etc). Îngerii modernistului Mircea Dinescu păstrează ceva din inocența inaugurată și – în acel timp – sunt – (cum spuneam) – „râniți“ de subvremile pe care le vitriolează poetul.

A: „Ai grijă“
I: (Lectura poemului – 45 de secunde)

Ai grijă să nu faci și tu explozie (din inger n-a rămas măcar o schijă) calcă pe vârful plopilor cu grijă să nu verși suflețaul cu ambrozie.

Sunt zeii abandonțați ca pui mâții prin gropile cerești scâncind de sete, sunt arhitecții Domnului în cete, ce-au lins pe urma lui dăra țărății.

Tu, voiajor al stărilor de transă, ai grijă de căminul de bătrâni, minte-i c-au fost eroi și c-au fost buni și că mai au acolo jos o șansă.

I: Până și profetii sunt „acriți“ de deșertul în care nu strigă.
A: „Fiți liniștiți“
I: (Lectura poemului – un minut și 30 de secunde)

Ce să faci și ei, profetii, beau bere acră și le urcă revolta c-un semiton până vin autocarele, să-i poarte prin satele mai arătoase, să se-mbăieze chiar în realitate: băldăbăc!

La mese lungi penibili și înroșiți de vin cântă ei de gât cu primarul și șeful de post și plumbul ce li se lasă greu în picioare s-o-nălța în zierele de dimineată mult mai ușor.

Până la urmă, iau și eu culoare fiți liniștiți, mă dau și eu pe brazdă fiți liniștiți, stivele de îngeri din magazie nu le-am zărit nici aurora bătută în cuie, fiți liniștiți. Un burduf de acordeon la mașina de scris o să-mi atașez la festivalul sătesc la nunțile populare o să-mi fac datoria, fiți liniștiți, o să cânt și eu, dar fiți liniștiți și chiar... pentru numele... nu se poa... fiți liniștiți.

(Continuare în pag. a IV-a)

ECONOMISEȘTI și CITEȘTI!

BIBLIOTECA PENTRU TOȚI
O colecție de literatură românească

În fiecare miercuri,
numai cu **JURNALUL NATIONAL**
CEL MAI CITT ZIAR DE CALITATE
www.jurnalul.ro

10,9 LEI

Cărțile se distribuie la chioscuri sau cu abonamentul Jurnalul PLUS și Jurnalul cu Carte.

RADIO EUROPA LIBERĂ!

România – Arest și domiciliu forțat pentru cei care critică Guvernul

De-a lungul anului 1989, Amnesty International a primit mai multe rapoarte privind măsurile restrictive care au fost luate împotriva oamenilor care au criticat politica administrației Ceaușescu. Aceste măsuri au inclus arestul, dar în multe alte cazuri ale unor opoziții politice plasarea sub strictă supraveghere sau arest la domiciliu, de cele mai multe ori fără să se fi fost acuzați oficial. (În România nu există o lege care să prevadă domiciliul forțat.) În unele cazuri au fost acuzați de diverse infracțiuni oameni care au criticat deschis politica Guvernului, iar Amnesty International a investigat fundamentul acestor acuzații.

Cadrul legal

La 9 decembrie 1974, România a ratificat Convenția Internațională cu privire la Drepturile Civile și Politice. Articolul 19 (2) al acestui tratat stipulează:

„Fiecare are dreptul la libertatea de expresie; acest drept va include libertatea de a căuta, primi și schimba informații și idei de tot felul, indiferent de frontiere, prin viu grai, în scris sau tipărit, prin orice formă de artă, sau prin alt mijloc la alegerea sa.”

Secțiunea 3 Articolul 19 stipulează că exercitarea acestui drept se poate supune unor restricții doar atunci când este necesar „pentru respectarea drepturilor și a reputației altora” sau „pentru protejarea securității naționale sau a ordinii publice, sau a stării de sănătate și a moralității populației”.

Deși România a ratificat această convenție, legislația sa internă încă permite unele restricții suplimentare cu privire la dreptul la libera exprimare. De exemplu, este o infracțiune să publici în presă orice „conține ata-

Amnesty International s-a ocupat, în 1989, și de cazul poetului Dan Deșliu, arestat la domiciliu după ce i-a scris o scrisoare critică lui Ceaușescu FOTO: Ilie Bumbac/AGERPRES

curi împotriva sistemului socialist”, „ofense la adresa partidului/conducerii de stat”, „include informații false... care afectează ordinea publică”, „dăunează bunelor maniere și încurajează cetățenii să nu respecte normele eticii sociale”, și așa mai departe. Amnesty International consideră aceste prevederi destul de numeroase și de vagi pentru a acoperi orice formă de expresie dintre cele pe care autoritățile ar putea dori să le persecute.

În 1989, Amnesty International s-a ocupat de mai multe cazuri ale unor disidenți dintre care: Petre Mihai Băcanu, 47 de ani, ziarist la România Liberă, arestat între 25 și 27 ianuarie 1989, judecat pentru sentințe non-politice și condamnat la șase ani de închisoare, Mircea Dinescu, poet și editor la România Literară, aflat în arest la domiciliu de la 20 martie 1989, în urma unui interviu acordat publicației franceze Libération, Dan Deșliu, un alt poet aflat în arest la domiciliu pentru că i-a scris o scrisoare critică lui Ceaușescu, la începutul anului 1989, Doina Cornea (60 de ani), fostă profesora la Universitatea din Cluj, aflată de la 5 mai 1989 în arest la domiciliu, după perioade de filaj constant și hărțuri neinterupte din august 1988, Eva Gyimesi, asistentă la Facultatea de Literatură din Cluj, arestată în iunie 1989, chestionată vreme de trei zile și pusă apoi sub urmărire permanentă, Nicu Stăncescu (61 de ani), inginer bucureștean arestat la 2 iulie 1989, arestat de mai multe ori și înainte de această dată și despre care Amnesty International nu știe dacă se află și acum în detenție.

Arhiva Open Society (Budapesta), Institutul de Cercetare al Radio Europa Liberă, secția română (Traducere din limba engleză de Eliza DUMITRESCU)

tv 30 septembrie 1989

13:00 Telex
13:05 La sfârșit de săptămână. Pagini muzicale în interpretarea Orchestrei Simfonice a Radioteleviziunii. Dirijor Cristian Brâncuși. Reportaj din actualitate socialistă a țării. Apa – seva generosului pământ. Reportaj de Mădălina Tudor. Un cântec pentru dvs. cu Lelia Florescu. Prognoza meteo pe luna octombrie. Start pe magistrarele de fier: o zi din viața mecanicilor de locomotivă. Reportaj. Din universul desenului animat. Melodii populare cu: Mioara Pitulice, Florica Zaha, Valentina Gheorghe, Pavel Boroancă. Toamna în parc. Moment poetic. Telesport. Din Fono-Filmoteca de aur. Redactori coordonatori: Liviu Tudor Samuilă și Irina Nistor

14:45 Săptămâna politică
15:00 Închiderea programului
19:00 Teledjurnal
19:25 Sub tricolor, sub roșu steag Versuri patriotice, revoluționare
19:40 Telemicrociclopedia. Redactori: Cornelia Rădulescu, Ioan Ionel
20:10 Concursul de creație și interpretare de muzică ușoară – Mamaia '89. Selecțiuni. Redactor Mariana Șoitu
21:05 Film artistic. Alo, taxi!
Producție a studiourilor din RDG.
Premieră tv. Cu: Ingolf Gorges, Petra Keilling, Helga Raumer, Gerhard Bienen, Günter Schubert. Regia Hans Knötzsch
22:20 Teledjurnal
22:30 Închiderea programului

vremea

În țară, vremea a fost în general închisă. S-au semnalat ploaie, ceau avut caracter de averse în cea mai mare parte a țării. Pondere lor a fost mai mare în sudul, centrul și estul țării. Vântul a suflat slab până la moderat, cu unele intensificări deosebite în zonele montane, cu viteze de 30-53 km pe oră. Temperaturile maxime au oscilat între 15 și 20 de grade, iar minimele

nocturne, între 8 și 14 grade. Pe acuri, deosebi la munte, s-a produs ceață în timpul nopții și dimineața. În București, vremea a fost închisă și temporar a plouat. Vântul a suflat slab până la moderat. Temperaturile maxime s-au situat între 16 și 18 grade Celsius, cele minime, nocturne, între 10 și 12 grade Celsius. Condiții de ceață slabă noaptea și dimineața.

anunțuri

CERERI ȘI OFERTE DE SERVICIU
Căutăm femeie pentru îngrijire copil preșcolar, cunoscătoare a limbii germane.

Cumpăr videorecorder nou, păline gramofon derulator.
Cumpăr tapet și fototapet.

CUMPĂRĂRI
Cumpăr videorecorder portabil, camera de luat vederi, videocasete sigilate.
Cumpăr monitor, imprimantă și programe pentru IBM.

VĂNZĂRI
Vând sufragerie florentină, dormitor Biedermayer, nerecondiționate, ambele în stare excepțională.
Vând casete audio sigilate Maxell UR, C-60, model 89, cabluri video Eurocart.

SUGESTII, SESIZĂRI, RECLAMAȚII

Acțiuni de educație sanitară

În rețeaua de pediatrie a Sectorului 6 au fost organizate – în cadrul „Săptămânii Crucii Roșii” – o serie de acțiuni educativ-sanitare destinate tinerelor familii. Temele au avut în vedere cultivarea comportamentului pronatalist, deprinderea regulilor igienice de viață și de muncă și a principiilor alimentației raționale, creșterea și educarea copiilor, combaterea sedentarismului, a abuzului de medicamente, a fumutului și consumului excesiv de alcool. Asemenea dialoguri despre sănătate au avut loc la noul Dispensar policlinical sectorului din Strada Cetatea Histria, la „Tricodava”.

materiale reutilizabile, noi modele de haine din blană. Acestea sunt oferite cumpărătorilor de unitățile din Bd. Dimitrov nr. 120, bloc O11 și Șos. Ștefan cel Mare nr. 46, bloc D3. De asemenea, modelele lansate în cadrul „Concursului de creație toamnă-iarnă '89” pot fi comandate la casele de modă din Calea Victoriei nr. 21-23 și, respectiv, Str. Lipsicani nr. 19.

Pe traseul modificat autobuzele vor face stație în ambele sensuri, la: Consiliul popular al Sectorului 6, Witing, MTC, Gara de nord, Gara Basarab, Podul Grozăvești.

Pentru asigurarea unei capacități sporite de transport în cartierul Văcărești, tramvaiele liniei 17 circula pe un traseu modificat, de la intersecția Șos. Mihai Bravu pe Calea Dudești, prin Șos. Mihai Bravu, Calea Văcărești, Piața Studului, Șos. Olteniței, Șos. Giurgiului, până la CFR Progresul. Restul traseului nu se modifică.

Luni încep plantările de toamnă. Datorită condițiilor atmosferice prielnice din ultima perioadă, plantările de toamnă pot fi efectuate mai devreme ca de obicei. Începând de luni se va proceda deci la îmbogățirea zestre verzi a parcurilor din zonele Tineretului, Pionierilor și Titan, unde vor fi plantate circa 1.500 de conifere.

La Orașelul Copiilor din Parcul Tineretului (stația de metrou Brâncoveanu) au fost aduse noi aparate de joacă. Cei mici au la dispoziție casa surprizelor (reamenajată), miniscuterele, minitrenulețul mecanic, caruselul acvatic, baby-cartul, tirul electronic, electrocarul ș.a.

Informații de la ITB. În vederea unei mai bune serviri a zonei Gării de Nord, începând cu data de 1 octombrie, autobuzele liniei 305 vor circula pe un traseu modificat, de la intersecția Șos. Orhideelor cu Calea Plevneli, Str. Ștefan Furtună, Str. Baldovin Părcălabul, Str. Gării de Nord, Piața Gării de Nord, cu întoarcere prin bd. Dinicu Golescu, Gara Basarab, Șos. Orhideelor.

Burleți pentru etanșări. Un plus de confort termic se poate obține prin utilizarea burleților la etanșarea ferestrelor și a ușilor. La dispoziția solicitanților se află unitățile din Calea Moșilor nr. 82, 302, Str. Bărăției nr. 47, Șos. Olteniței nr. 230, Șos. Mihai Bravu nr. 123.

La Școala de șoferi amatori, de pe Strada Ilioaara, se primesc înscrieri (numai pentru posesorii auto) până la data de 1 noiembrie, pentru seria care va începe cursurile în luna decembrie. Parcul de autoturisme al școlii a sosit cu 22 de mașini noi, urmând până la finele anului să fie completat cu încă 38.

Cofetării-patiserii. Luni, la parterul blocului D20 de pe Șoseaua Mihai Bravu, se va deschide o nouă patiserie cu laborator. Recent, în rețeaua ICR 2 a fost încheiată modernizarea cofetăriilor Reșița, Hușid, din Șos. Olteniței nr. 23 și a patiseriei din Șos. Pantelimon bl. 2. În curând, unitățile Cremoza, Lucafașul și cea din complexul Nițu Vasile vor fi transformate în covrigării.

Pentru procurarea de arbori și arbuști (trandafiri, gard viu, conifere ș.a.) cei interesați se pot adresa Direcției Domeniului Public (Str. Constantin Mille nr. 10) Informația Bucureștiului, nr. 11.170/1989

Feroviare

ORIZONTAL: 1) Cale lungă... vorba cântecului (3 cuv.). 2) Autorul poeziei „Acceleratul”. 3) Usturoi (pop.) – Tip de motor folosit la locomotivele moderne. 4) Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor (siglă) – Iesiri! 5) Dânsa – între feroviar – Începutul și sfârșitul forajului 6) Ramificație de cale ferată. 7) Resort – Nichel – Teren regional. 8) Sodiul – La cale ferată – Iesirea din gară! 9) Concepte – Proaspăt feroviar. 10) La vagonul de dormit – Nelipsită din „Mersul trenurilor”.

VERTICAL: 1) În audiență – Muncitor feroviar. 2) Sunt patru la boghio – Inginer român constructor de căi ferate (Elle). 3) Firav (reg.) – Bec! – Ultimele vagoane la expres! 4) Notă muzicală – Asigură transportul feroviar (siglă) – În osie! 5) La Dridul – A sosit! 6) Râu în RSSA. Lakută – Obiectiv. 7) Priviliește frumoasă – Pronume. 8) Nod de cale ferată – Cult! – Spre nord! 9) Seara pe la gene – Făuritor. 10) Timpul dintre două încărcături succesive ale unui vagon de marfă – Construcție feroviară.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									
10									

Diționar UPIT, ECIL Informația Bucureștiului, 1989

amintiri

Economisirea la C.E.C. este un mod eficient, rațional de păstrare a veniturilor bănești proprii, care contribuie atât la bunăstarea personală, cât și la bunăstarea întregii țări.

Tuturor depunătorilor le sînt conferite numeroase drepturi și avantaje

- garanția statului asupra sumelor depuse, asupra dobînzilor și cîștigurilor obținute, acestea fiind restituite oriînd la cerere
- păstrarea secretului privind numele depunătorilor și operațiunile efectuate
- dobînzii și cîștiguri în bani și obiecte acordate pentru sumele depuse pe instrumentele de economisire aflate permanent la dispoziția populației: librete de economii; obligațiuni C.E.C. cu cîștiguri, conturi curente personale etc.
- scutiri de impozite și taxe pentru operațiunile de depunere și restituire, precum și a celor privind acordarea dobînzilor și cîștigurilor de către C.E.C.
- dreptul de a condiționa restituirea depunerilor
- dreptul de a împuternici alte persoane să dispună de sumele depuse la C.E.C.
- imprescriptibilitatea sumelor depuse, a dobînzilor și a cîștigurilor, acestea fiind ținute la dispoziția depunătorilor timp nelimitat.

Seară de poezie la microfonul Europei Libere: „Moartea citește ziarul”

(Urmare din pag. 1 și 2)

I: „Fiți liniștiți”, Mircea Dinescu nu e „profet” în țara lui. El nu se războiește, cel mult decât cu Duhul Sfânt, pe care îl ironizează, după o lungă călătorie „la capătul nopții” concrete.

A: „Cina cea de taină”
I: (Lectura poemului – 45 de secunde)
Musique: J.C. Eloy – un minut

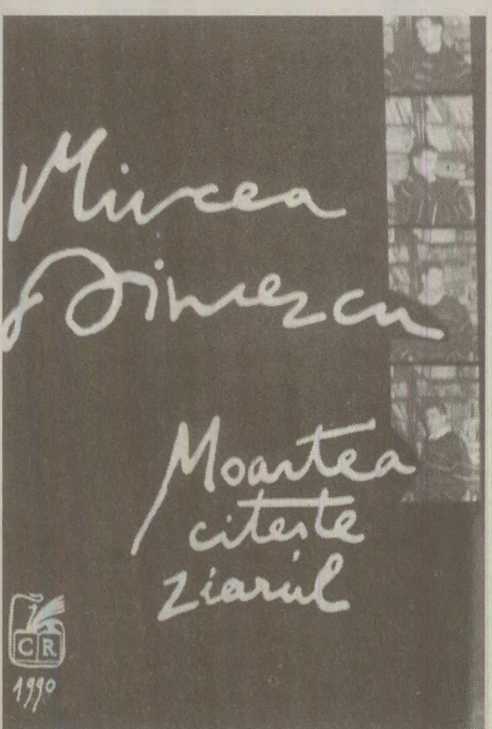
Sub pielea mamei ascuns copil de clopotniță aștept ingerul morții cu lesă și botniță, să mă preschimbe-n piatră de sare linsă de oi, într-un blid cu apă caldă, dați-mi scara să urc în maimuță sau dați-mi funie, să mă preling la Duhul Sfânt în cubnie, să văd cum își gătește bucatele – Atoate, cum împarte cu satărul sfințit trupul meu murat în asfințit.

I: „Noaptea” este și figurată: o „sară pe deal” desmostenită de orice farmec, pentru că peisajul e acum pocit.
A: „Munci și zile”
I: (Lectura poemului – un minut)

Ciclopi cu sânge verde au dus pe rău în jos și junele răchite și trunchiul gloduros au mai rămas pe dealuri țărani din pieșe vechi să joace-n sămăntatul de napi și de curechi.

Din ceasul primăriei ieși în loc de cuc seful de post cu nsemnul lui grav de cauciu, s-au nuce că din pricină ce nu de dănsul tin tainul sfânt al orei s-a micșorat puțin,

că soarele-n amiază cu grebla trebe strâns drept pentru care cină-l vom poroci pe prânz, că zeci de avantaje decurg și-n orice caz va fi economie de fustă și de gaz.

Coperta volumului apărut în România în 1990

I: „Muncile și zilele” sunt măsurate în hectare de suferință:
A: „Țărani”
I: (Lectura poemului – un minut)
Musique: Mihai Zamfir, „Bocet” – un minut și 42 de secunde

Să scoatem untul din cocotieri să scoatem untul din soldații tineri din îngrășate, zilele de ieri din găbejite, zilele de vineri,

din lămpile ce-au divorțat de gaz din satele ce nu mai dau în clocot untul voios și untul de necaz din oase de ziar și rătă de clopot.

Și ingerul degrabă fie stors, căci greva lui din ceruri ne condamnă sub aripă să-i punem graț și orz, ca să intrăm cu plugu-n el spre toamnă,

hectare de albastru arendând celor ce vor să mai câștige-o pâine, îi vom muta în aer rând pe rând cu groapa de mormânt pe-un lanț de câine,

țărani florii-soarelui de șanț sucuți cu fața către soare-apune, cu coviltire cu mormântu-n lanț lătrând spre sângeria lor pășune.

I: Satul românesc e la cheremul unui perso-

naj, până mai ieri pitoresc în folklorul citadin, azi însă pericolos de hapsân.

A: „Haplea”
I: (Lectura poemului – 45 de secunde)
Musique: Kage – un minut și 20 de secunde

Vine Haplea, dă cu lingura-n sate soarbe clopote pe nerăsuflăte ară bisericii seamănă panică, și-apoi o seceră cu limba mecanică. Știa ce spune grecul sâracu: nu-ți lua turcoacă – îl iei pe dracu’, Nici casă-n Vlahia – ferește Doamne că-i cad ferestrele după trei toamne, că vin cumanii și pecenegii și gugumanii și viceregi și-n fruntea oștii săltând buricu’ Haplea al nostru cu polonicu’.

I: În final, poetul înfruntă istoria și dogmele ei

A: „Doamne ferește”
I: (Lectura poemului – un minut)
Musique: Prodromides

Istoria parcă ne duce-n burtă și parcă a uitat să ne mai nască, preafiericții cu privire scurtă sorb borsul dogmei ce le plouă-n bască, făcând spre lucruri zilnic reverențe căci cine știe ce episcop doarme în polonic, în coșul pentru zdrențe, în țevile acestor triste arme unde Nebunul își clocește crima și ne omoară, fiindcă ne iubeste, când vine frigul arestează clima, opriți istoria – cobor la prima Opriți la stația Doamne-ferește.

I: Data viitoare vom continua să vă citim alte poeme interesante ale lui Mircea Dinescu.

Arhiva Open Society (Budapesta), Institutul de Cercetare al Radio Europa Liberă, Secția Română